

Vysokoškolská kvalifikační práce (diplomová práce)
posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Petr Křivák

Název práce: Interakce v prostoru

Slovní hodnocení:

Petr Křivák má talent rozvinutý mnoha směry. Prokázal to svou autoportrétní hlavou a postavou z prvních dvou semestrů bakalářského studia. Po této práci se začal hledat v prostorových instalacích, které odkazovaly na krajinu nebo na abstraktní kompozice. Zajímavá byla jeho instalace, která vycházela ze známých Demartiniho akcí zaznamenaných na fotografii, kdy vyhozené špejle a různé kousky dřeva vytvářely na krátký okamžik proměnlivé kompozice. Jednu takovou vytvořil Petr Křivák také a nechal ji zastavit v čase. Kousky latí se zastavily ve chvíli dopadu na zem. Každá z latěk byla ve své vychýlené a nerovnovázné poloze uchycena a zafixována, jakoby zamrzly v čase a prostoru. V další práci použil prvek latí, ale tentokrát pojednal prostor strukturou procházející celou místností. Po roční odmlce se do ateliéru vrátil a zaměřil svoji pozornost úplně jiným směrem. Začal pracovat s naskenovanými prostory jednotlivých místností. Místnosti vybíral na trochu záhadném principu. Šlo mu zřejmě o zachycení obyčejných zákoutí bytu, který není nijak vydyzajnovaný a nebo některé detaily bytu. Odpovídají tomu názvy jednotlivých objektů. Název Chodba, Kuchyň, Tepich mluví jasně. Strop a Autoportrét jsou už dost nečitelné, protože pro jejich naskenování použil odraz zrcadla, a vznikl tak zcela nový útvar, který spíše připomíná nějakou přírodninu než strop. Pomocí ručního 3D skeneru naskenoval vybranou část místností. Tento sken, který umožňuje zachytit všechny tvary i v barvách, se stává podkladem pro jeho několik malých sochařských objektů. Tyto objekty vznikají modelováním ve 3D programu a předpokládám, že vycházejí z předem nastavených úprav naskenovaného objektu. V programu redukuje a upravuje nejen tvary, ale i barevnost. Jak skeny, tak jejich úpravy i barevnost a její možnosti ve 3D tisku jsou dost zjednodušené a k technické přesnosti mají daleko. Je důležité, že s tím Petr Křivák nezápasí, ale naopak to přijímá jako výtvarnou formu, se kterou cíleně pracuje. Vznikají tak drobné fragmenty zmenšené reality různých rohů a zákoutí různých místností a bytových interiérů. Tyto fragmenty jsou zajímavé nejen svojí realistickou stranou, ale i tou druhou stranou, která sice z realistické vychází, ale proměňuje ji v abstraktní zaoblený tvar. Díky 3D tisku, který je dutý, má tak celý objekt vnitřní stranu a jeho vnější strana se opět skládá z vnitřní a vnější. Samozřejmě nejde o geometrickou, ale o významovou vnější a vnitřní stranu. Stejně tak by šlo pojímat i barevnost, která sice není významově vnitřní a vnější, ale jde ve spojení s tvary o reálnou a abstraktní barevnost. Na jednom objektu se reálná barevnost proměňuje na abstraktní. Tyto objekty obsahují mnoho dimenzí, které lze otevřít jako možné východisko pro další tvorbu. Mohou vycházet z dokumentování atmosféry jednotlivých interiérů, mohou pracovat s měřítkem, mohou se také zabývat i tím, co jsem již naznačil, vztahem mezi realitou a z ní vycházejícím abstrahováním tvarů. Možností je mnoho a v tom je i základ takto pojaté práce. Petr Křivák se řídil citem a snažil se vše udržet výtvarně v jednom celku. Jak to ale bývá u práce s médiem i tématem, které je nové a žádné, podobné práce nevznikly a není vůbec jednoduché odpojit se od technologických možností a určit si, co je hlavním záměrem práce. Chápu to tak, že si Petr Křivák osahával touto

prací nový prostor, aby si během práce ujasnil, kterým směrem a s jakým cílem se v budoucnu vydá. Protože zadání práce naplnil a technologicky práci výborně zvládl, navrhuji hodnocení A

Otázky k rozpravě: Jaký cíl sledoval výběrem skenovaných interiérů a proč není výběr širší?

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval : Michal Gabriel

Datum:

Podpis: